บทคัดย่อ

ชื่อผลงาน : หลักสูตรรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร “รักษ์นาหว้า” เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม

ชื่อผู้ศึกษา : นางสาวสุพรรษา บุตรโยธี

ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

หน่วยงานที่สังกัด : โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม “ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ปีการศึกษา : 2568

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร “รักษ์นาหว้า” เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นฐาน และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในด้านประสิทธิภาพ (E1/E2) ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ความตระหนักเห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และความพึงพอใจของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 แผนการเรียนคณิตศาสตร์–ภาษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม “รักษ์นาหว้า” เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นฐาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) เครื่องมือประเมินสมรรถนะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ แบบประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (เครื่องมือหลัก) และแบบประเมินผลงานหนังสั้นภาษาญี่ปุ่น (เครื่องมือสนับสนุน) 5) แบบวัดความตระหนักเห็นคุณค่าแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และ 6) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า:

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร “รักษ์นาหว้า” มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.15/86.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของหลักสูตร มีค่าเท่ากับ 0.7463 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.63
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 69.85 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.35

4. สมรรถนะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนจากการประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, $S.D.$ = 0.37)
5. ความตระหนักเห็นคุณค่าแหล่งเรียนรู้ในชุมชนของผู้เรียนภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.74, $S.D.$ = 0.44)
6. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.69, $S.D.$ = 0.46)

คำสำคัญ: หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม, ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร, การเรียนรู้เชิงรุก, แหล่งเรียนรู้ในชุมชน